

ville til København eller de større Byer. Det er ret naturligt, fordi de i mange Tilfælde kunne leve ligesaa billigt der, og saa kunne de faa deres Børn uddannede langt billigere der end andre Steder. Erfaringen viser, at Tjenestemændene næsten betragte det som at blive degraderede, naar de blive forflyttede fra København til Landet eller til de andre Byer. Denne Bestemmelse kunde vi have sparet, og jeg tror, der er flere, vi kunde have sparet og endda været indenfor Rimelighedens Grænser.

Der er f. Eks. Bestemmelsen om de kvindelige Assisterter. Der blev udtalt af den afdøde Finansminister, at naar Arbejdet var ens, burde det ogsaa lønnes ens. Det er et Princip, som jeg ikke fuldt ud kan tiltræde, thi naar vore Tjenestemænd naa den Alder, hvor andre Mænd gifte sig og skulle være Familieforsørgere, maa selvfølgelig ogsaa deres Løn rette sig derefter, saa de kunne gifte sig, men det samme gælder ikke for de kvindelige Assisterter. For øvrigt har det høje Flertal selv brudt dette Princip. Vi se f. Eks., at de kvindelige Telegrafister faa 800 Kr. som Begyndelsesløn og kunne stige til 1,860, tror jeg, det er, og de kvindelige Assisterter ved Statsbanerne begynde med 960 Kr. og kunne gaa op til 1,860 Kr. Lovforslaget tilsiger dem 1,500 Kr. som Begyndelsesløn, og de kunne stige til 2,400 Kr. Udvalget har her foreslaaet et Afslag paa 120 Kr. Det forekommer mig, at hvis vi havde foreslaaet, at de kvindelige Assisterter skulde begynde med 1,200 Kr. aarlig og ende med 2,000, havde vi budt dem en Løn saa rigelig, at de neppe selv havde tænkt sig mere. Dette vilde have gjort, at vi havde sparet 60,000 Kr.

Der er andre Ting i Betænkningen, som jeg ikke synes ere rigtige, og som ogsaa gaa udenfor Kommissoriets Bestemmelse, f. Eks. Inddragningen af Tantiemen og forskellige Husleje- og Bestillingstillæg under den faste Løn. Tantiemen, der nu bortfalder, og som altsaa kommer ind under den faste Løn, er omtrent 1 Mill. Kr., Huslejegodtgørelsen udgør omtrent $\frac{1}{2}$ Mill. Kr., og dette bliver nu pensionsgivende, fremfor hvad det har været før. Dette vil sikkert bidrage til at vække Utilfredshed mange Steder. Det ærede Medlem fra Nykøbing (Valdemar Olsen) omtalte før, at Lovforslaget i flere Henseender vil vække Utilfredshed, og det kan ogsaa godt blive Tilfældet med dette. Hvis en Mand gør Tjeneste i København, faar han 200 Kr. mere i Pension, end naar han har

gjort Tjeneste paa Landet; og det turde være uretfærdigt, at de, naar de forlade Statstjenesten, ikke have det samme at leve af, saa de kunne bo, hvor de ville.

Der er naturligvis mange af Flertallets Ændringsforslag — det er stadig dem, jeg tænker paa —, som jeg godt kunde tiltræde. Der er f. Eks. Ændringsforslag Nr. 16, som betyder en Besparelse. Jeg maa dog her maaske indskyde den Bemærkning, at det forekommer mig, at 12te Lønningsklasse just ikke er det Sted, hvor vi skulle søge at beskære, der er andre Steder, hvor det vilde have langt mere Berettigelse end netop her. Jeg er enig med det ærede Medlem fra Sorø (Poul Christensen), der mente, at Elever ikke skulde behøve at have megen Hjælp hjemme fra, men at de burde kunne klare sig selv, naar de havde været der et Par eller 3 Aar. Det betyder imidlertid en Besparelse af 181,000 Kr. Saa er der Ændringsforslaget under Nr. 29. Det er en Hovedændring til Forslaget, som jeg godt kunde have stemt for, hvis ikke der havde været vedføjet en Bestemmelse, som jeg ikke paa nogen Maade kan tiltræde, nemlig at den fulde Lønning indtræder for alle Tjenestemænds Vedkommende 4 Aar efter Lovens Ikrafttræden. Jeg synes, det kunde have været godt, om vi kunde være blevne enige om at sige — og jeg vilde have stillet mig stærkt resignerende i saa Fald —: Nu give vi de lavest lønnede Tjenestemænd et betydeligt Tillæg i 4 Aar, men saa skal Rigsdagen staa frit, saa kan man til den Tid se, hvad Tiden bærer i sit Skød. Det synes jeg havde været rigtigt og med de nuværende Forhold for Øje den rimeligste Sag af Verden. Det Ændringsforslag, der gaar ud paa, at der skal afkortes, hvad der gaar ud over en Lønningsforbedring af 20 pCt., indeholder tillige den Bestemmelse, at den fulde Lønning træder i Kraft om 4 Aar, derfor kan jeg ikke tiltræde Forslaget.

Jeg tillod mig i Udvalget at stille et Ændringsforslag, som der maaske kunde siges noget imod, og som jeg maaske burde have rettet, og som vi i hvert Fald kunde have forhandlet nærmere om. Jeg var naturligvis klar over, at naar Lønningslovsforslag af denne Art bleve forelagte, kom vi ikke helt udenom dem, men at der skulde gøres noget ved dem. Jeg var ligeledes klar over, at det var rimeligt, at der blev givet vore lavest lønnede Tjenestemænd nogen Forbedring. Jeg stillede derfor et Ændringsforslag om, at de, der havde en Løn af ikke over 1,000 Kr. med